

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Quid pericula etiam vtilitatis adferre possint?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

amicos, & astantium fauores odia, damna, & homicidia gliscunt, & cædes cædem ferit. Quarum omnium calamitatum, etiam inter Christianos existentium, non solum dæmon, non solum jurati dæmonis ministri venefici, sed etiam alij homines, & vel ij maximè, qui vr bani & aulici haberi volunt, sunt authores. Ergo ad illos redeat querela, penes quos est culpa; qui ne timidi vocentur, malunt homicidæ esse, suum honorem plaris, quàm Dei legem facientes. Verè non timidi, quia audaces, vt qui Deum audent offendere, & cum Curtio, non iam in voraginem terræ, sed barathrum gehennæ insilire.

C A P V T XXI.

Septimam morborum, vulnerum, mortiumq; causam esse ipsos homines pericula sua amantes, & adeuntes, è quibus tamen, diuina ope, saepe mirabiliter eripiuntur, aut justissimè perire sinuntur.

Visquis duello se committit, periculo committit. Ipse igitur etiam sibi causa est pereundi, si perit. Sunt quidem & aliunde pericula, quia nascuntur noxiæ herbæ, occurrunt venenati serpentes, insurgunt immanes belluæ, quæ ante Adami lapsum homini nocere non audebant, (sicut nec Danieli leones, nec Paulo vipera) postquam autem Deo inobediens fuit, nec illæ ampliùs homini paruerunt; sed his omnibus accedunt, quæ homo sibi ipse facit. Periculis itaque omnia sunt plena. Neque ideò in jus vocandus est, qui ea esse permittit, Mundi Gubernator. Ad Trophonium Deum, in Boeotia, juxta flumen Orchomenon, duo sunt fontes, quorum alter memoriam, alter obliuionem adfert; ita magnis mundi malis magna plerumque bona sunt vicina. Possunt pericula inter mundi mala cenferi, sed sunt ferè bonarum virtutum causa. Pericula ple- dunt temeritatem; faciunt cautos; exercent prudentiam, fortitudinem reddunt illustriorem. Atque in primis Numinis potentiam protectionemque mirificè manifestant. Temeritatis pœnam esse, Ecclesiastes docet: *Qui amat periculum, in illo peribit.* Timotheum, vt cautum faceret Apostolus, dixit: *Hoc*

I.

Plin. lib. 31.
hist. nat. c. 2.

Eceles. 3: 27:

ant. 178

2. *Timoth. 3. 4.* *autem scito, quod in novissimis diebus instabunt tempora periculosa. Periculis se cinctum, qui novit, consilium in pectus convocat.*

Eccli. 9. 20. *Qua de causa dicitur: Communionem mortis scito: quoniam in medio laqueorum ingredieris, & super dolexium arma ambulabis. Secundum virtutem tuam cave te a proximo tuo. Fortes periculis eminentiores fieri, Iason, Theseus, Hercules, apud Poetas; Ioseph, Samson, David, in sacris historijs docuerunt; & Paulus ostendit, qui ter naufragium fecit, nocte & die in profundo maris fuit, in itineribus saepe, periculis fluminum, periculis latronum, periculis ex genere, periculis ex gentibus, periculis in civitate, periculis in solitudine, periculis in mari, periculis in falsis fratribus. Hæc sunt, quæ faciunt exercitatos & illustres.*

II.

Non ambienda sunt pericula, sed virtute vincenda, si vitari non possunt virtute. In glacie providentiū ponuntur pedes. Procellæ clauum exigant attentorem. Nescirent Græci Vlyssæm, Æneam Latini, si illi casus & pericula nesciissent. Sed nihil in periculis clarius ostenditur, quàm vis diuinæ potentæ & protectionis. Formido multos tenet: grandia facerent, nisi grandia timerent. Vident, quæ immineant, non vident, quæ obtendant. Non trepidarent, si Angelum se habere custodem, si DEVM opitulatorem crederent. *Ipsi in nobismet ipsis responsum mortis habuimus, ait insignis athleta, ut non simus fidentes in nobis, sed in DEO, qui suscitavit mortuos: qui de tantis periculis nos eripuit, & eruit: in quem speramus, quoniam & adhuc eripiet.* Eripit sua mala nescientes, eripit mala amantes; quantò magis erepturus est, mala deprecantes, aut virtutis amore sustinentes? Longa dies sit, necesse est, qua omnia enumerari possint, in quibus vix nati homines vsque ad obitum periclitantur. Quot morbi infantibus sunt in promptu? quot insidiæ cunas obsident? quibus non discriminibus pueri se se obijciunt? Tantò citiùs succumbit, quantò imbecillior est ætas. Viros robur juuat; regit prudentia, erudit experientia, & tamen quot discriminibus cinguntur? per quot ambulant pericula? quibus nec vires obitare, nec occurrere prudentia, nec experientia effugium monstrare potest. Solus DEVS manum porrigit, solus Genius bonus ab exitio retrahit, & (quod magis mireris) etiam exitium spontè aduenas ab exitio sapienter

2. *Cor. 1. 9.*